

Kutsal Olmak - 16.

İyi amaçlar edinmek ve gayretle yola çıkarak kutsallıkta ilerlemek için devam ederken Kutsal Kitap ve Dua ile birlikte yürüyorsak; hayatımızda ara sıra değil, düzenli ve sürekli bir şekilde Kelam'a, duaya, imanın ev halkı ile paydaşlığa yer varsa kutsallıkta ilerleme gayreti de vardır.

Kutsal Kitap insan öyküleri ile doludur. Kahramanların zaferlerini ve yenilgilerini bir arada okuruz. Böylece Onların da bizim gibi aynı insan olduklarını, zayıf ve güçlü yanlarını birlikte görürüz (Matta 16:13-19 krş. 21, 22, 23).

Elçilerin döneminde topluluğun direkleri sayılan Kefas'ın (Petrus) suçuna bakalım:

Galatyalılar 2:11 Ne var ki, Kefas Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça karşı geldim.

12 Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yedi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu.

13 Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı.

Mesih'in günahsızlığına dikkat edelim (İbraniler 4:15; 7:26, Yuhanna 8:46, I.Yuhanna 3:5):

I.Petrus 2:22 O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı.

Böylece hatırlayalım ki, ölümlü insana bakarak yürüyemeyiz. Günahsız ve ölümlü yenmiş olan Mesih'e bakarak devam etmeliyiz. Yeniden doğmuş olmamıza rağmen günahlıyız. 10. bölümden hatırladığımız üzere Tanrı'nın Yasası'nın mükemmel tutamayıp bozmaktayız. Tanrı'nın Yasası'nın mükemmel itaat talep etmesi karşısında suçluyuz. Mesih hariç Kutsal Kitap'taki karakterler

bizlerin sahip olduğu insani zayıflıklarla kuşatılmıştır. Öyleyse düşüşlerimize rağmen Mesih'e baktıkça devam etmek için daha fazla umudumuz vardır.

Tanrı'yı sevmekte de Tanrı'dan korkmakta da bizden bekleneni yapmakta zayıfız, hatalıyız, unutkanız, ihmalkarız... Tanrı'nın taleplerini ve bizlerin görevlerini bildiğimiz kadarıyla tartabilmekte, muhakeme edebilmekte, uygulayabilmekte kusurluyuz. Bu gerçek karşısında tek güvencemiz ve umudumuz Tanrı'nın bizleri Mesih'te sevmesidir; Tanrı'nın karşılıksız sevgisidir. Yani Tanrı, insanın iyi işlerle kurtuluşunu satın almasını isteseydi bunu kimse başaramayacaktı.

Galatyalılar 5:19-21 ayetlerinde verilen benliğin işlerini hatırlayın: fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir...

Tanrı'nın sevgisine, Tanrı'nın lütfkarlığına karşın 'benliğin işleri' insana ne kadar kötü olduğunu göstermiyor mu?

Mesih'in yardımseverliğini, mucizelerini, öğretişlerini okuyup da halen kötülük, bencillik, kıskançlık içinde olabilmeyi Mesih'te olmaksızın açıklayamazdık. Mesih'teki kutsallığa ve sevgiye baktığımızda tek iyi olanın Tanrı olduğunu anlıyoruz ve kendimizde iyi bir şey olmadığını görüyoruz. Mesih'siz insanın yaşamı ise günah ve ayıbı zevk düşkünlüğü ile övünecek bir durum gibi yaşamak olacaktır; ya da Mesih'siz insan kötülüklerini benliğine dayandırdığı kendi adalet anlayışı ile, hakkı olduğu için, karşı tarafın hak ettiği için yaptığını ileri sürerek günah hakkında sorumluluk almadan yaşayacaktı.

Mesih'teki kutsallığımız sebebi ile günahıtan konuşuyoruz; Mesih'te bize bağışlanmış olan kutsallık lütfundan dolayı günahlardan acı

ekiyoruz; ve pişmanlıkla günahlarımızdan utanıyoruz; böylece itiraf ve tövbe ile günahlarla mücadele etmeye çalışıyoruz.

Etrafınızdaki dünyaya bakın, sizce kaç kişi günahlarının günah olduğunu düşünüyor? Her gün gazeteler ve televizyonlarda sayısız cinayet, gasp, terör, hırsızlık, dolandırıcılık haberlerine rastlıyoruz. Bunlardan tutuklanıp yargı önüne çıkan bazılarının “suçluyum ama pişman değilim” sözleriyle kendi adaletine olan ‘imanına’ tanık oluyoruz. Yine gazeteler ve televizyonlarda evlilik olmaksızın yaşanan hayatlara tanık oluyoruz; sıklıkla eş değiştiren bazılarının skandallarına tanık oluyoruz. Neticesinde insanlarda ‘Tanrı’ya, Yasası’na ve insanlara karşı suç işlemiş olma’ hali gözüküyor. İnsanlar yaşamlarına bakıp ‘Tanrı’nın Kutsal Ruhunu kederlendirdiğini’ düşünmüyor. Bir çok insan bir arkadaşını günaha teşvik ederken “bunu herkes yapıyor” düşüncesine dayanarak günahı normal karşılıyor. Kutsal Kitap böyle insanların rahatlığı “Tanrı’nın görünümü olan Mesih’in yüceliğiyle ilgili Müjde’nin ışığı imansızların üzerine doğmasını diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir” ifadesiyle açıklıyor (II.Korintliler 4:4).

Öyleyse biz neden bu kadar çok duadan, kutsal yaşamdan, tövbeden bahsediyoruz? Kutsal Ruh’tan dolayı; bize kutsallık veren Ruh’tan dolayı; dünyayı garip, yabancı, göçmen, misafir gibi geçici olarak bulunduğumuz; ama göklerden gelişini beklediğimiz Mesih’in olduğu yere ait olduğumuzdan dolayı günahtan, tövbeden bahsediyoruz. Dünyasallığın yeni yaşamı almış birinde rahatsızlık yaratmasından dolayı günahı bir sorun, bir kötülük olarak görerek ve bundan rahatsızlık duyarak tövbe, bağışlanma, kurtuluş, yüceltilme ve kutsallıktan bahsediyoruz. Mesih’te yeni yaşam olmamızdan dolayı Adem’den miras kalan dünyasallık ve bencilliğin insana yakışmadığını bilmemizden dolayı bunları konuşuyoruz.

Mesih’in bizler için ne kadar önemli şeyler yaptığını imanla bildiğimiz için günahtan kötü ve çirkin olarak görüp, kurtulmayı

istiyoruz. “Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi” olmamak için kutsallık adına günahlılığımızda, zayıflığımızdan, suçlarımızdan konuşuyoruz (II.Korintliler 3:13).

“Sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan unutkan kişi” gibi olmamak için dindar, kanaatkar, kutsal yaşamlar hakkında konuşuyoruz (Yakup 1:23-24). Kutsallık ruhu ile Mesih’in zaferine bakarak kutsal umudumuz ve yüceltilme vaadine baktığımız için lütufta olgunlaşmak adına kötülüklerimizi ve suçlarımızı konuşabiliyoruz (II.Korintliler 4:6):

II.Korintliler 3:18 Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

Diğer taraftan *kutsallaşma* ya da *kutsal kılınma* Mesih'in çarmıhta yaptığı bir gerçektir –*kutsallaşma çarmıh kadar gerçektir*:

Yuhanna 17:17 Onları gerçeğe kutsal kıl. Senin sözün gerçektir.

19 Onlar da gerçeğe kutsal kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum.

Mesih'in kilisesi için yaptığı bu fedakarlık bizleri de kilise ailesi için cömert, fedakar olmaya teşvik etmelidir. Mesih her dilden, her ulustan, her halktan insanları topladığı kilisesini kutsal kılmak için kendisi feda etmiştir. Öyleyse bizler kiliseye baktığımızda görmemiz gereken şey insanların hataları ya da başarıları değil Mesih'in bu topluluk uğruna kendisini feda etmesinden dolayı verilmiş olan yüce değerdir –paha biçilemez bir bedel ile satın alınmış olmasıdır. Bu da kilisede birlik ve paydaşlığı korumamızın önemine dikkatimizi çekmektedir (Matta 18:20, Elçilerin İşleri 2:1; 2:42).

Birlik ve paydaşlığı korumayan veya buna önem vermeyen bir düşünceye kutsallık atfedebilir miyiz? Hayır!

İbraniler 10:24 *Birbirimizi* sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi *düşünelim*.

25 Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe *birbirimizi* daha da çok *yüreklendirelim*.

Öyleyse kutsallık ve iman kardeşliği el ele yürümelidir. Tek başına yaşayarak değil, bir toplulukta birliktelik sorumluluğu ile devam ederek; böylelikle kendi isteklerimizi ve önceliklerimizi gerektiğinde topluluk yararı ve esenliği için kurban etmeyi göze alarak kutsallıkta ilerleyebiliriz.

Böylece kutsalların sevgi ve iyi işler için hem titiz olması hem de bu konuda başkalarını teşvik etmeleri gerekiyor. Ve yine kutsalların birlikteliği "*birbirimizi yüreklendirelim*" çağrısını koruyor. Ancak bir araya gelmeyi, sevgi ve iyi işler için kutsalların birbirlerini yüreklendirmelerinin arkasında olan şey "o günün yaklaştığını görmek" oluyor. Ayet hangi 'o gün'den bahsediyor? Ayet Mesih'in ikinci gelişinden ve Mesih'in ikinci gelişine bakarak kutsallara yaraşır biçimde yaşamaktan bahsediyor (Yakup 5:8, II.Petrus 3:11-12):

Romalılar 13:11 Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır.

12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım.

13 Çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, fuhşa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kapılmayalım. **Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim.**

Böylece kutsallığın şimdiki zamanda mükemmel olmamasını gördükçe, 'o güne' bakarak kutsallıkta yetkinliğe erişeceğimiz zamana bakarak gayretli olmamız gerekiyor. Ayetin 'o gün' şeklindeki vurgusu aynı zamanda gözlerimizi vaat ve mirasımıza çeviriyor. Bütün yaratılışın yenilenmesi ve Mesih'teki tamamlanmaya bakarak şimdiki zamanın başarısızlıklarına ya da elemelerine takılmadan gayretli olmamız gerekiyor (İbraniler 3:12-13, I.Selanikliler 5:10-11).